

Arrest

nr. 308 043 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, beiden handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, A., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgische staatsburger te zijn. U werd geboren op (...) in Samtredia. U groeide op in het dorp Ezeri in Samtredia. In 2012 verhuisde u naar Tbilisi om te werken. In datzelfde jaar leerde u uw vrouw, E. J. (...) (OV (...); CG: (...))B), kennen op de metro. Op 7 juli 2013 trouwden jullie voor de kerk. Diezelfde dag nam u uw vrouw voor het eerst mee naar uw ouders in Samtredia, om ze aan elkaar voor te stellen, en ook uw schoonouders kwamen op bezoek. Toen uw ouders en schoonouders elkaar zagen, bleken ze elkaar echter al te kennen. Uw moeder en schoonmoeder waren oude vervreemde vriendinnen, en uw moeder bleek zelfs de doopmeter te zijn van uw vrouw. Volgens de Georgische traditie is het strikt verboden om te trouwen met afstammelingen van uw doopmeter/-peter. Zodra jullie ontdekten dat u en uw vrouw via de kerk familie

waren van elkaar, eisten jullie beiden ouders dat jullie huwelijk onmiddellijk ontboden zou worden. Zowel u als uw vrouw weigerden dit echter, en jullie vluchtten naar Tbilisi.

Na enkele dagen vond u een huurappartement in de wijk Temkan. Toen jullie daar nog maar vier dagen woonden, wist uw schoonvader jullie al te vinden. Hij viel binnen samen met twee vrienden. Zowel u als uw vrouw werden geslagen. Uw vrouw werd geboeid en gedwongen om toe te kijken hoe u hevig in elkaar geslagen werd. U werd ook in uw been geschoten. De eigenares van het huurappartement, die ook uw buurvrouw was, hoorde het tumult en kwam tussenbeide. Uw schoonvader en zijn handlangers sloegen op de vlucht. U werd een dag opgenomen in het ziekenhuis en geopereerd. De volgende dag vroeg de eigenares van het appartement jullie om een andere woonplaats te zoeken.

Jullie verhuisden naar een huurwoning in de wijk Gldani. Na drie maanden, in november 2013, werden jullie echter ook hier gevonden. Uw schoonvader viel binnen met meerdere vrienden. Uw vrouw kon snel via het raam ontsnappen, en klampte een man aan op straat, ene En. (...), bij wie ze onderdak vond. Uzelf werd hard aangepakt door uw schoonvader en zijn handlangers. U verloor het bewustzijn. Toen u weer wakker werd, bleek dat ze u voor dood hadden achtergelaten aan de zee van Tbilisi (i.e. een groot kunstmatig meer in Tbilisi). U nam een taxi terug naar huis en dook samen met uw vrouw onder bij En. (...).

U ging samen met uw vrouw een klacht indienen bij het parket. De procureur, M. M. (...), had echter geen enkel begrip voor jullie situatie. Hij schold jullie uit en stuurde jullie weg. Hierna besloot u samen met uw vrouw Tbilisi te verlaten, en onder te duiken in het dorp Zvare, in Kharagauli. Uw vrouw was ondertussen zwanger. Op 10 september 2014 werd uw dochter geboren via keizersnede in het ziekenhuis in Tbilisi. Omdat zij erg zwak was bij haar geboorte, raadde de dokter jullie aan om terug in Tbilisi te komen wonen, in de buurt van het ziekenhuis. U vond opnieuw een huurwoning in de wijk Galdani.

Eind februari 2015 viel uw schoonvader met zijn vrienden opnieuw binnen. Uw vrouw was op dat moment alleen thuis met uw dochter. Uw schoonvader zei dat het kind onrein was en dreigde het te doden. Uw vrouw kon om hulp roepen bij de burens, en verschillende buurtbewoners kwamen tussenbeide. Uw schoonvader en zijn handlangers sloegen opnieuw op de vlucht. Jullie verhuisden naar een woning in de wijk Temkan. In april 2015 werd uw vrouw aangesproken op straat door twee onbekende mannen. Ze zeiden dat ze wisten waar jullie woonden en bedreigden jullie. Hierna besloten jullie een klacht in te dienen bij de chef van de patrouillepolitie. De chef was echter razend. Hij schold jullie uit, sloeg u, en bedreigde jullie. Jullie beseften dat jullie nergens bescherming zouden kunnen krijgen. Hierna veranderden jullie nog meerdere malen van woonplaats.

In december 2018 werd uw vrouw in haar eentje opgeroepen door de politie. Men vertelde haar dat er geen plaats was voor onreine mensen zoals jullie in Georgië. Hierna besloten jullie Georgië definitief te verlaten.

Op 4 mei 2019 reisde u samen met uw gezin legaal met het vliegtuig naar Frankrijk, en dienden daar een verzoek in tot internationale bescherming (VIB). Dit verzoek werd echter afgewezen. Hierna reisden jullie verder naar België, alwaar jullie op 4 december 2020 een verzoek tot internationale bescherming indienden bij de bevoegde asielinstanties. Uw VIB werd op 23 september 2021 ongegrond verklaard door het CGVS en de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werden u geweigerd. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS bevestigde op 4 mei 2022 in zijn arrest nr. 272264. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan.

Zonder terug te keren naar Georgië diende u op 21 december 2022 een tweede VIB in. In het kader van uw tweede VIB haalde u aan dat u een anoniem telefoontje kreeg, waarin u werd bedreigd. Uw tweede VIB werd op 27 februari 2023 afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder terug te keren naar Georgië diende u op 25 april 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u nog steeds bedreigd wordt. Ter staving van uw relaas legt u een krantenartikel neer dat attesteert dat er aan aanval was op uw gezin in Georgië op 3 november 2014. Het CGVS mocht op 9 juni 2023 nog een mail ontvangen van uw advocaat met een foto van een WhatsApp gesprek waarin vier voice messages werden ontvangen en audiofragmenten van vier voice messages waarin uw gezin en u worden bedreigd. Op 20 juni 2023 stuurde uw advocaat een kopie van het originele krantenartikel door en een enveloppeomslag.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek heeft uiteengezet, namelijk de bedreigingen die uw gezin zou ontvangen. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot kennelijke ongegrondheid. Zo bleven uw vrouw en u nog zes jaar op dezelfde plaats werken, terwijl jullie beweerden ondergedoken te moeten leven door bedreigingen. Vervolgens konden jullie geen coherent overzicht geven van jullie verschillende verblijfplaatsen sinds jullie huwelijk en was jullie asielrelaas doorspekt met tegenstrijdigheden. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd op 4 mei 2022. U diende geen cassatieberoep in binnen de wettelijke termijn. In uw tweede verzoek om internationale bescherming bleef u volhouden aan de door u beweerde bedreigingsfeiten en verklaarde u dat u een anoniem telefoontje kreeg. Uw tweede verzoek werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U diende hiertegen geen beroep in binnen de wettelijke termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot het krantenartikel dat u neerlegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet namelijk de bedreigingen die uw gezin zou hebben ontvangen, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende documenten neerlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo is het minstens opmerkelijk te noemen dat u tot nu toe nooit melding heeft gemaakt van dit krantenartikel, terwijl u al eerder twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en het artikel volgens u reeds dateert van december 2017 (VVV, randnr.19). Opmerkelijker is echter dat u van het incident dat beschreven staat in het artikel d.d. 3 november 2014, nooit melding heeft gemaakt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het eerste incident waar u melding van maakt na de geboorte van uw dochter op 10 september 2014 situeert zich in februari 2015 (CGVS, p.8). Uw vrouw E. J. (...) (OV: (...); CG: (...))B) maakte wel melding van het incident op 3 november 2014 en verklaarde dat u toen bent kunnen vluchten (CGVS E. (...), p.7). In dat opzicht kan dan ook worden verwacht dat u dit incident had vermeld, -quod non-. Omwille van bovenstaande redenen en samen gelezen met de eerste weigeringsbeslissing die in uw hoofde reeds werd genomen, dient er te worden besloten dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan het artikel en dit bijgevolg geen verandering brengt aan de beoordeling van het CGVS.

Met betrekking tot de foto van het WhatsApp gesprek en de voice messages dient te worden opgemerkt dat hiervan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Deze kunnen eenvoudigweg gefabriceerd zijn door eender welke persoon in eender welke setting. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze neergelegde stukken bijzonder relatief en zijn zij op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. De enveloppeomslag waarin het krantenartikel werd verstuurd toont dan weer louter aan dat u post heeft ontvangen uit Georgië, zonder dat dit een bijkomende bewijswaarde heeft voor het door u beweerde relaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, E., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgische staatsburger te zijn. U werd geboren op (...) in Tbilisi. U was een professioneel handbalspeelster en werkte vele jaren als topsportster. Daarna werkte u als LO-leerkracht in een school in Tbilisi. In 2013 leerde u uw man kennen, A. V. (...) (OV: (...); CG: (...)), op de metro. Op 7 juli 2013 trouwden jullie voor de kerk. Diezelfde dag nam uw man u voor het eerst mee naar zijn ouders in Samtredia, en ook uw eigen ouders kwamen op bezoek. Toen uw ouders en schoonouders elkaar zagen, bleken ze elkaar echter al te kennen. Uw moeder en schoonmoeder waren oude vervreemde vriendinnen, en uw schoonmoeder bleek zelfs uw doopmeter te zijn. Volgens de Georgische traditie is het strikt verboden om te trouwen met afstammelingen van uw doopmeter/-peter. Zodra jullie ontdekten dat u en uw man via de kerk familie waren van elkaar, eisten jullie beiden ouders dat jullie huwelijk onmiddellijk ontboden zou worden. Zowel u als uw vrouw weigerden dit echter, en jullie vluchtten naar Tbilisi.

Na enkele dagen vonden jullie een huurappartement in de wijk Temkan. Toen jullie daar nog maar even woonden, wist uw vader jullie al te vinden. Hij viel binnen samen met twee vrienden. Zowel u als uw man werden geslagen. U werd geboeid en gedwongen om toe te kijken hoe uw man hevig in elkaar geslagen werd. Hij werd ook in zijn been geschoten. De eigenares van het huurappartement, die ook uw buurvrouw was, hoorde het tumult en kwam tussenbeide. Uw vader en zijn handlangers sloegen op de vlucht. De volgende dag vroeg de eigenares van het appartement jullie om een andere woonplaats te zoeken.

Jullie verhuisden naar een huurwoning in de wijk Goldani. Na drie maanden, in november 2013, werden jullie echter ook hier gevonden. Uw vader viel binnen met meerdere vrienden. U kon snel via het raam ontsnappen, en klampte een man aan op straat, ene En . (...), bij wie u onderdak vond. Uw man werd hard aangepakt door uw vader en zijn handlangers. Hij verloor het bewustzijn. Toen hij weer wakker werd, bleek dat ze hem voor dood hadden achtergelaten aan de zee van Tbilisi (i.e. een groot kunstmatig meer in Tbilisi). Hij nam een taxi terug naar huis en dook samen met u onder bij En . (...). U ging samen met uw man een klacht indienen bij het parket. De procureur, M. M. (...), had echter geen enkel begrip voor jullie situatie. Hij schold jullie uit en stuurde jullie weg. Hierna besloot u samen met uw man om Tbilisi te verlaten, en onder te duiken in het dorp Lashe, in Kharagauli. U was ondertussen zwanger. Op 10 september 2014 werd uw dochter geboren via keizersnede in het ziekenhuis in Tbilisi. Omdat zij erg zwak was bij haar geboorte, raadde de dokter jullie aan om terug in Tbilisi te komen wonen, in de buurt van het ziekenhuis. U vond opnieuw een huurwoning in de wijk Galdani.

Eind februari 2015 viel uw vader met zijn vrienden opnieuw binnen. U was op dat moment alleen thuis met uw dochter. Uw vader zei dat het kind onrein was en dreigde het te doden. U kon om hulp roepen bij de burens, en verschillende buurtbewoners kwamen tussenbeide. Uw vader en zijn handlangers sloegen opnieuw op de vlucht.

Op 20 februari 2015 stond uw broer u op te wachten aan de school waar u werkte. Hij heeft u geslagen en bedreigd. Hierna besloten u en uw man een klacht in te dienen bij de chef van de patrouillepolitie. De chef was echter razend. Hij schold jullie uit, sloeg uw man, en bedreigde jullie. Jullie beseften dat jullie nergens bescherming zouden kunnen krijgen. Hierna veranderden jullie nog meerdere malen van woonplaats.

Op 18 maart 2019 werd u in uw eentje opgeroepen door de politie. Toen u langsging, bleek er een andere man aanwezig die u niet kende, ene L. J. (...) die gewelddadig tegen u was.

Op 4 mei 2019 reisden u samen met uw gezin legaal met het vliegtuig naar Frankrijk, en dienden daar een verzoek in om internationale bescherming (VIB). Dit verzoek werd echter afgewezen. Hierna reisden jullie verder naar België, alwaar jullie op 4 december 2020 een verzoek tot internationale bescherming indienden bij de bevoegde asielinstanties. Uw VIB werd op 23 september 2021 ongegrond verklaard door het CGVS en de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werden u geweigerd. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS bevestigde op 4 mei 2022 in zijn arrest nr. 272263. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan.

Zonder terug te keren naar Georgië diende u op 21 december 2022 uw huidige, tweede VIB in. In het kader van uw huidige VIB herhaalt u de problemen die aanleiding gaven tot uw eerste VIB en legt u nieuwe psychologische attesten neer. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: vier psychologische attesten. Uw man legt ook de volgende documenten neer: een krantenartikel dat attesteert dat er aan aanval was op uw gezin in Georgië op 3 november 2014. Het CGVS mocht op 9 juni 2023 nog een mail ontvangen van uw advocaat met een foto van een WhatsApp gesprek waarin vier voice messages werden ontvangen en audiofragmenten van vier voice messages waarin uw gezin en u worden bedreigd. Op 20 juni 2023 stuurde uw advocaat een kopie van het originele krantenartikel door en een enveloppeomslag.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U legt medische attesten neer waarin melding wordt gemaakt van het feit dat u aan PTSS zou lijden en depressieve kenmerken zou vertonen. Hierbij ontbreekt er echter een omstandige omschrijving van de symptomen waaraan u zou lijden en in welke mate deze u zouden verhinderen tijdens uw procedure.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat u uw derde verzoek baseert op dezelfde asielmotieven zoals aangehaald door uw echtgenoot in het kader van zijn derde VIB. In hoofde van uw echtgenoot wordt een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen. Voor een uitgebreide motivering kan er verwezen worden naar de motieven in zijn beslissing, dewelke luiden als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek heeft uiteengezet, namelijk de bedreigingen die uw gezin zou ontvangen. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zo bleven uw vrouw en u nog zes jaar op dezelfde plaats werken, terwijl jullie beweerden ondergedoken te moeten leven door bedreigingen. Vervolgens konden jullie geen coherent overzicht geven van jullie verschillende verblijfplaatsen sinds jullie huwelijk en was jullie asielsituatie doorspekt met tegenstrijdigheden. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd op 4 mei 2022. U diende geen cassatieberoep in binnen de wettelijke termijn. In uw tweede verzoek om internationale bescherming bleef u volhouden aan de door u beweerde bedreigingsfeiten en verklaarde u dat u een anoniem telefoontje kreeg. Uw tweede verzoek werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U diende hiertegen geen beroep in binnen de wettelijke termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot het krantenartikel dat u neerlegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielsituatie dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet namelijk de bedreigingen die uw gezin zou hebben ontvangen, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende documenten neerlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo is het minstens opmerkelijk te noemen dat u tot nu toe nooit melding heeft gemaakt van dit krantenartikel, terwijl u al eerder twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en het artikel volgens u reeds dateert van december 2017 (VVV, randnr.19). Opmerkelijker is echter dat u van het incident dat beschreven staat in het artikel d.d. 3 november 2014, nooit melding heeft gemaakt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het eerste incident waar u melding van maakt na de geboorte van uw dochter op 10 september 2014 situeert zich in februari 2015 (CGVS, p.8). Uw vrouw E. J. (...) (OV: (...); CG: (...))B maakte wel melding van het incident op 3 november 2014 en verklaarde dat u toen bent kunnen vluchten (CGVS E. (...), p.7). In dat opzicht kan dan ook worden verwacht dat u dit incident had vermeld, -quod non-. Omwille van bovenstaande redenen en samen gelezen met de eerste weigeringsbeslissing die in uw hoofde reeds werd genomen, dient er te worden besloten dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan het artikel en dit bijgevolg geen verandering brengt aan de beoordeling van het CGVS.

Met betrekking tot de foto van het WhatsApp gesprek en de voice messages dient te worden opgemerkt dat hiervan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Deze kunnen eenvoudigweg gefabriceerd zijn door eender welke persoon in eender welke setting. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze neergelegde stukken bijzonder relatief en zijn zij op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde

ongeloofwaardigheid van uw relaas. De enveloppeomslag waarin het krantenartikel werd verstuurd toont dan weer louter aan dat u post heeft ontvangen uit Georgië, zonder dat dit een bijkomende bewijswaarde heeft voor het door u beweerde relaas."

De psychologische attesten die u neerlegt van uw dochter en uzelf, waarin geattesteerd wordt dat jullie beiden zouden lijden aan posttraumatische stress en het attest waarin wordt gesteld u zich in een depressieve staat bevindt, zijn op geen enkele manier in staat om uitsluitel te geven over de oorzaak of aanleiding van deze psychologische problemen. Deze attesten hebben dan ook geen rechtstreekse invloed op de beoordeling van uw relaas en de vastgestelde ongelooftwaardigheid ervan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, M., zijnde de dochter van eerste en tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit en bent geboren op (...) in Tbilisi. Je hebt op 4 mei 2019 je land van herkomst verlaten in het gezelschap van je ouders, J., E. (...) (O.V. (...)) en V., A. (...) (O.V.(...)). Op 4 december 2020 hebben je ouders een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 23 september 2021 een beslissing van verzoek kennelijk ongegrond genomen. Op 4 mei 2022 werd het beroep van je ouders tegen deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Zij tekenden hiertegen geen cassatieberoep aan.

Op 5 juli 2022 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat je, voor je Georgië verliet, gezien hebt hoe een gewapende man je ouders bedreigde. Verder wil je liever in België wonen dan in Georgië en je gaat hier ook bij een psycholoog. Jouw eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) werd op 30 november 2022 afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Het beroep dat je hiertegen indiende werd op 17 april 2023 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Je tekende hiertegen geen cassatieberoep aan.

Zonder naar Georgië te zijn teruggekeerd diende je op 4 mei 2023 een tweede VIB in. Je verklaart dat je niet weet waarom je een nieuw VIB indient. Bij een eventuele terugkeer naar Georgië ben je bang dat die man opnieuw gaat komen en iets doen dat niet mag. Je legt geen documenten neer ter staving van je tweede VIB.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van jouw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in jouw hoofd heeft kunnen vaststellen, je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het verleden steunmaatregelen verleend. Zo werd het persoonlijk onderhoud tijdens jouw eerste verzoek om internationale bescherming uitgevoerd door een protection officer die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare personen en die opgeleid is om minderjarigen op een verantwoorde manier te horen. Bovendien werd je gehoord in de aanwezigheid van je advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te maken en documenten neer te leggen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in jouw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door jou worden aangereikt die hier een ander licht op werpen, je bent immers nog steeds minderjarig. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat jouw rechten gerespecteerd worden en jij in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat jouw huidig verzoek steunt op de motieven die je naar aanleiding van jouw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS jouw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid omdat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd op 17 april 2023. Je diende geen cassatieberoep in binnen de wettelijke termijn. Bijgevolg resten er jou geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jouw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jou betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat je in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in jouw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat je naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op jouw verzoek. Je beperkt je integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die je in het verleden hebt uiteengezet en verklaart dat je bang bent dat de man opnieuw zal komen en iets doen dat niet mag (VVV, randnr. 20). Je ouders legden nog nieuwe documenten neer om hun volgend verzoek te staven, met name een kopie en een origineel van een krantenartikel waar over een aanval bij jullie thuis wordt gepraat en voice messages die via whatsapp werden verstuurd en waarin bedreigingen werden geuit naar jouw gezin. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ook het derde verzoek tot internationale bescherming van je ouders nietontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op voorgaande, breng je geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat je voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepende partijen zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partijen worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van hun vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in hoofde van eerste en tweede verzoekende partij geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen en dat in hoofde van derde verzoekende partij, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden aanwezig waren, waarvoor haar in het verleden steunmaatregelen werden verleend, dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden, dat met de bijzondere procedurele noden in hoofde van derde verzoekende partij, die nog steeds minderjarig is, rekening werd gehouden in het kader van onderhavige procedure en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023 waarbij hun volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2.2.5. De Raad wijst erop dat het eerste verzoek om internationale bescherming van eerste en tweede verzoekende partij van 4 december 2020 door verwerende partij bij beslissing van 20 september 2021 kennelijk ongegrond werd bevonden omdat (i) eerste en tweede verzoekende partij nog zes jaar op dezelfde plaats bleven werken, terwijl zij beweerden ondergedoken te moeten leven door bedreigingen, (ii) zij geen coherent overzicht konden geven van hun verschillende verblijfplaatsen sinds hun huwelijk in 2013 en (iii) hun asielrelaas doorspekt was met tegenstrijdigheden. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arresten nrs. 272 263 en 272 264 van 4 mei 2022, waartegen geen cassatieberoep bij de Raad van State werd aangetekend.

Op 21 december 2022 dienden eerste en tweede verzoekende partij een tweede verzoek in, dat op 27 februari 2023 niet-ontvankelijk werd verklaard door de commissaris-generaal. Tegen deze beslissing werd geen beroep aangetekend.

Derde verzoekende partij diende op 5 juli 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, waaromtrent de commissaris-generaal op 30 november 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid nam omdat zij geen eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigden. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 287 629 van 17 april 2023.

Bijgevolg resten er verzoekende partijen geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke

uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partijen betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. Verzoekende partijen kunnen dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen onderhavig verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoeken.

2.2.7. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken van verzoekende partijen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Immers wordt er in de ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij genomen beslissingen door de commissaris-generaal dienaangaande op gewezen dat:

- (i) hun eerste verzoek afgewezen werd wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd;
- (ii) het bijgebrachte krantenartikel betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit dit reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, en derhalve op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, temeer nu eerste verzoekende partij tot nu toe nooit melding heeft gemaakt van dit krantenartikel, terwijl zij al eerder twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en het artikel volgens haar reeds dateert van december 2017, en zij bovendien tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nooit melding maakte van het incident van 3 november 2014 dat beschreven staat in het artikel, waardoor er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan het artikel;
- (iii) de foto van het WhatsApp-gesprek en de *voice messages* een bijzonder relatieve bewijswaarde hebben en op zich niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, nu hiervan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan en deze eenvoudigweg gefabriceerd kunnen zijn door eender welke persoon in eender welke setting;
- (iv) de enveloppeomslag waarin het krantenartikel werd verstuurd louter aantoont dat post ontvangen werd uit Georgië, zonder dat dit een bijkomende bewijswaarde heeft voor het beweerde relaas, en,
- (v) de door tweede verzoekende partij bijgebrachte psychologische attesten niet aantonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard is dat deze haar zou hinderen tijdens haar procedure en daarnaast op geen enkele manier uitsluitel geven over de oorzaak of aanleiding van deze psychische problemen en dan ook geen rechtstreekse invloed hebben op de beoordeling van het asielrelaas en de vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan.

In de ten aanzien van derde verzoekende partij genomen beslissing wordt ten slotte op goede gronden vastgesteld dat zij naar aanleiding van haar huidig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op haar verzoek, doch zich integendeel louter beperkt tot een verwijzing naar asielmotieven die zij in het verleden heeft uiteengezet. Inzake de documenten die haar ouders neerlegden in het kader van hun volgende verzoek, werd erop gewezen dat het derde verzoek van haar ouders niet-ontvankelijk werd verklaard.

Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift lijken te stellen dat het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023 een nieuw element betreft dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming, kunnen zij geenszins door de Raad worden bijgetreden. Immers doet het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023 op zich geen afbreuk aan de in het kader van de vorige verzoeken van eerste en tweede verzoekende partij vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas en de vaststelling in het kader van het vorige verzoek van derde verzoekende partij dat zij geen eigen feiten bijbracht die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de

Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.

Verder houden verzoekende partijen louter vast aan de authenticiteit van het krantenartikel en de dreigberichten, waarmee zij evenwel niet *in concreto* afbreuk doen aan de in de bestreden beslissingen gedane bevindingen hieromtrent. Waar verzoekende partijen er in hun verweer ten onrechte van uit lijken te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde kunnen weigeren. *In casu* oordeelde verwerende partij op goede gronden dat deze stukken niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas nu (i) wat betreft het krantenartikel, (a) dit betrekking heeft op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas en volledig in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, (b) eerste verzoekende partij tot nu toe nooit melding heeft gemaakt van dit krantenartikel, terwijl zij al eerder twee verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend en het artikel volgens haar reeds dateert van december 2017 en (c) eerste verzoekende partij bovendien tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nooit melding maakte van het incident van 3 november 2014 dat beschreven staat in het artikel, en (ii) wat betreft de foto van het WhatsApp-gesprek en de *voice messages*, deze een bijzonder relatieve bewijswaarde hebben aangezien hiervan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan en deze eenvoudigweg gefabriceerd kunnen zijn door eender welke persoon in eender welke setting. Waar verzoekende partijen nog opmerken dat het krantenartikel verifieerbare informatie bevat met betrekking tot de herkomst van het artikel, wijst de Raad verzoekende partijen erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Daar waar verzoekende partijen in hun aanvullende nota d.d. 8 mei 2024 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10) nog verwijzen naar de algemene situatie in Georgië zoals deze blijkt uit de *“COI Focus”* betreffende *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023, dewelke tevens door verwerende partij wordt neergelegd per aanvullende nota (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9), duidt de Raad er nog op dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zij dienen zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter gelet op het ongeloofwaardige karakter van hun asielrelaas in gebreke blijven. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers. Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partijen aflegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kregen om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van hun huidig verzoek om internationale bescherming aanvoeren en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch (administratieve dossiers, stuk 6, map DVZ, verklaringen volgend verzoek A., E. en M.). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans

aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT